

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w Poznaniu, IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agata Marszałek

Protokolant st.sekr. sąd. Hanna Gendera

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa: mał. M. i O. braci M. dział. przez matkę N. M.

przeciwko: M. M. (3)

o: podwyższenie alimentów

1. Zasądza od pozwanego M. M. (3) na rzecz małoletniego powoda M. M. (4) rentę alimentacyjną w kwocie po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda O. M. w kwocie po 550 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie , płatne z góry, poczynając od dnia 24 marca 2017 roku , do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk matki małoletnich powodów N. M. , z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej raty i to w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 marca 2012 r. w sprawie IC 3104/10.
2. W pozostałej części powództwo oddala.
3. Kosztami procesu obciąża w 2/3 pozwanego i zasądza od niego z tego tytułu na rzecz Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu kwotę 180 zł oraz na rzecz powodów kwotę 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.
4. Wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/ SSR Agata Marszałek

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 marca 2017 r. małoletni O. M. oraz małoletni M. M. (4) działający przez matkę N. M. wnieśli o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 marca 2012 r., sygn. akt I C 3104/10 na rzecz O. M. z kwoty 400 zł do kwoty 650 zł oraz na rzecz M. M. (4) z kwoty 350 zł do kwoty 550 zł płatnych do rąk N. M., do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż po wydaniu wyroku zasądzającego alimenty w powyższej sprawie nastąpiła istotna zmiana

w zakresie usprawiedliwionych potrzeb i wysokości kosztów utrzymania małoletnich powodów, a sytuacja materialna pozwanego, poprzez wzrost jego dochodów znacznie się poprawiła. Podniesiono także, że pozwany w żaden sposób nie przyczynia się do zaspokajania potrzeb powodów poprzez osobiste starania o ich wychowanie, a kontakty ojca z dziećmi odbywają się bardzo rzadko. Wskazano także, że M. M. (3) nie dokłada się do większych wydatków związanych z wyjazdami, zawodami czy innymi wydarzeniami okolicznościowymi powodów.

Pismem procesowym stanowiącym odpowiedź na pozew pozwany wniósł o oddalenie roszczeń małoletnich powodów: O. M. ponad kwotę 450 zł miesięcznie oraz M. M. (4) ponad kwotę 400 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że w dalszym ciągu utrzymuje stały kontakt z dziećmi, a w pozwie nie zostały wskazane wszystkie istotne okoliczności – m. in. fakt, że matka małoletnich pozostaje w konkubinacie, a konkubent nie został ujęty jako osoba, na którą przypadają także kwoty utrzymania mieszkania. Podniósł także, że jego sytuacja życiowa i finansowa nie uległa poprawie, nie posiada on żadnych oszczędności, uzyskuje miesięczny dochód w kwocie 3 100 zł brutto i mieszka wraz z partnerką i pasierbicą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

O. M. ur. (...) oraz M. M. (4) ur. (...) pochodzą ze związku małżeńskiego N. M. i M. M. (3) rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 marca 2012 r. w sprawie sygn. akt I C 3104/10. Tym samym wyrokiem oboje rodzice zostali obciążeni kosztami wychowania i utrzymania dzieci i z tego tytułu zostały zasądzone od pozwanego na rzecz: O. M. renta alimentacyjna w kwocie 400 zł miesięcznie oraz na rzecz M. M. (4) renta alimentacyjna w kwocie 350 zł miesięcznie płatne do rąk matki małoletnich do dnia 10-tego każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W dacie uprawomocnienia się wyroku rozwodowego powodowie mieli ukończone odpowiednio 10 i 5 lat. Mieszkali z matką, przyrodnim bratem E. i babcią w jej mieszkaniu. Koszty utrzymania lokalu ponosili wspólnie – N. M. dokładała 200 zł do czynszu oraz opłacała rachunki za prąd (około 100 zł miesięcznie). Do deklarowanych przez matkę powodów kosztów utrzymania O. i M. w tym czasie należały: obiady szkolne (90 zł), wyżywienie (350 zł), środki czystości (50 zł), odzież i obuwie (100 zł), wydatki szkolne (50 zł). Nadto starszy syn chodził do klasy sportowej, co wiązało się z dodatkowym kosztem (50 zł miesięcznie). W tym czasie N. M. miała na utrzymaniu także najmłodszego syna E., na którego utrzymanie nie otrzymywała alimentów od jego ojca. Spłacała ponadto kredyt i dwie karty kredytowe z miesięczną ratą 900 zł. Otrzymywała także, w razie potrzeby, wsparcie finansowe od matki.

Na miesięczne dochody N. M. składało się wynagrodzenie za pracę w wysokości 1 500 zł miesięcznie oraz wynagrodzenie za wykonywanie prac dorywczych – od 100 do 200 zł miesięcznie. Nadto korzystała z przysługującej jej ulgi podatkowej na dzieci w łącznej kwocie 2 200 zł w skali roku.

Z kolei pozwany na dzień uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty na obecnym poziomie pracował za wynagrodzeniem miesięcznym 1 500 zł oraz wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych, za co otrzymywał co miesiąc od 200 do 400 zł. M. M. (3) mieszkał z matką w stanowiącym jej własność mieszkaniu, za co płacił jej co miesiąc około 400 zł. Nadto spłacał raty w wysokości 650 zł oraz płacił alimenty na synów w łącznej kwocie 750 zł. Zarówno z małoletnim synem O. jak i M. utrzymywał stały kontakt i spotykał się z nimi kilka razy w tygodniu.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt I C 3104/10

Na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie małoletni powodowie O. i M. mieli skończone odpowiednio 16 i 11 lat. Mieszkali wraz z matką, przyrodnim bratem E. oraz babcią w jej mieszkaniu o powierzchni 65m² z trzema samodzielnymi pokojami. Nadto, matka małoletnim ma partnera T. K., który także przebywa w w/w lokalu od piątku do niedzieli, a także w niektóre dni w ciągu tygodnia – sam ponosi koszty swojego wyżywienia oraz dorzuca się do opłat za mieszkanie. Koszty utrzymania mieszkania ponoszone przez matkę wynoszą 2/3 czynszu (460 zł), prąd (100 zł), telewizja kablowa (30 zł). Pozostała 1/3 czynszu opłaca babcia powodów. Przypadający na każdego z lokatorów udział w kosztach utrzymania zajmowanego przez małoletnich lokalu opieka na kwotę około 150 zł w skali miesiąca.

Zarówno małoletni O. M. jak i M. M. (4) angażują się w dużym stopniu sportowo i biorą udział w różnego rodzaju zawodach. Z powyższym wiąże się dodatkowy wydatek związany z zakupem strojów sportowych, dojazdami na treningu, a także samym uczestnictwem w zawodach – średnio 50 zł miesięcznie na każdego chłopca. Z powyższym wiąże się także zapotrzebowanie na znaczne zapotrzebowanie na żywność małoletnich. Starszy O. wymaga przeznaczenia około 500 zł miesięcznie na wyżywienie, z kolei M. wymaga przeznaczenia na w/w cel około 450 zł

miesięcznie. Oboje powodowie są w wieku szkolnym, kształcą się w szkołach publicznych i uczestniczą w życiu klasy choćby jeżdżąc na wycieczki szkolny. Opłaty szkolne M. wynoszą około 100 zł miesięcznie, z kolei starszego powoda około 150 zł miesięcznie, w co wlicza się koszt zakupu biletu miesięcznego (50 zł) w celu dojazdu do szkoły. Na pozostałe koszty utrzymania każdego małoletniego powoda należą: koszt zakupu odzieży i obuwia (150 zł), środków czystości i usług kosmetycznych (50 zł) oraz telefonu (50 zł). Łączne miesięczne koszty utrzymania O. M. wynoszą zatem około 1 100 zł, z kolei M. M. (4) około 1 000 zł.

Matka powodów mieszka wraz z trójką synów oraz matką w 3 pokojowym mieszkaniu w P.. Związana jest z T. K., który także zajmuje w/w lokal w weekendy od piątku do niedzieli, a także w niektóre dni w ciągu tygodnia. N. M. na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie zatrudniona była w firmie poligraficznej na stanowisku operatora za wynagrodzeniem miesięczny 2 000 zł brutto. Dodatkowo otrzymuje 25 % wynagrodzenia zasadniczego w formie premii tj. około 500 zł brutto. Otrzymuje renty alimentacyjne na małoletnich powodów w łącznej wysokości 750 zł miesięcznie, rentę alimentacyjną na najmłodszego syna E. w kwocie 520 zł oraz pobiera świadczenie z programu 500+ - łącznie 1 000 zł. Dodatkowo M. M. (3) finansuje częściowo koszt wyprawek szkolnych małoletnich synów, z kolei obecny partner N. M., T. K. wspomaga ją finansowo dokładając co miesiąc do jej budżetu kwoty od 300 do 700 zł.

Matka małoletnich powodów nie posiada dobrych relacji z byłym mężem, zarzuca mu, iż w bardzo małym zakresie interesuje się synami i bardzo rzadko się z nimi spotyka – w dniu ojca, urodzin chłopców lub święta.

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia (k. 8-9), paragony, faktury, potwierdzenia przelewu (k. 10-15, 21, 27-35, 118-120), informacja o wynagrodzeniu (k. 16-18), decyzja Prezydenta Miasto P. (k. 19-20), ksero odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 22), ksero ugody (k. 23-24), decyzja Naczelnika US w P. (k. 25-26), przesłuchanie świadka T. K. (k. 190-191), przesłuchanie N. M. (k. 97-99, 191-192),

Pozwany na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. na stanowisku doradcy technicznego za wynagrodzeniem 3 100 zł brutto miesięcznie. Od dnia 21 sierpnia 2017 r. miejscem wykonywania pracy pozwanego stała się C. (...)w (...). M. M. (3) w miarę możliwości podejmuje pracę w godzinach nadliczbowych, otrzymuje premie, a także inne świadczenia przewidziane przez pracodawcę dla pracowników m.in. zwrot kosztów wyprawki szkolnej dla dzieci. W okresie od października 2016 r. do marca 2017 r. jego wynagrodzenie wynosiło średnio 2 874,44 zł netto miesięcznie, na które w w/w okresie składały się jednak dwie duże premie w listopadzie i grudniu 2016 r. Łączny roczny dochód pozwanego w 2016 r. wyniósł 48 350,07 zł brutto, w którym to roku skorzystał także z ulgi podatkowej na dzieci w kwocie 1 112,04 zł. Pozwany na dzień wniesienia pozwu wynajmował 2- pokojowe mieszkanie w P., które zajmował wraz z partnerką i pasierbicą. Koszt najmu wynosił 1 200 zł miesięcznie, który opłacał po połowie z partnerką. Nadto ponosił samodzielnie opłaty za prąd (75 zł), gaz (15 zł) telewizję (16,50 zł) oraz internet (40 zł). W trakcie trwania postępowania M. M. (3) zmienił miejsce zamieszkania wynajmując nowy lokal w P., którego koszt najmu wynosi 1 300 zł. Pozwany regularnie uiszcza renty alimentacyjne na synów w łącznej kwocie 1050 zł od dnia udzielenia zabezpieczenia. W tym celu zawarł także umowę pożyczki na kwotę 2 000 zł. Nadto finansuje częściowo zakup wyprawek szkolnych dla dzieci, sporadycznie kupuje synom prezenty oraz daje kieszonkowe w kwotach od 5 do 10 zł. W ostatnim okresie czasu pokrył także część kary finansowej syna za brak biletu. Z zaoszczędzonych pieniędzy zakupił dla dzieci psa rasy (...) (600 zł), na wyżywienie którego przeznacza miesięcznie około 50 zł. Na pozostałe koszty utrzymania M. M. (3) składają się: koszt wyżywienia (600 zł), telefonu (100 zł), miesięcznego biletu na komunikację miejską (100 zł), środków czystości (50 zł), lekarstw i usług kosmetycznych (40 zł) oraz odzieży i obuwia (100 zł).

Zgodnie z twierdzeniami powoda w dalszym ciągu stara się on utrzymywać taki sam kontakt z dziećmi i traktuje je tak samo. Przyznaje jednocześnie, że rzadziej widuje starszego syna. Posiada warunki mieszkaniowe uniemożliwiające mu przyjęcia na noc obu synów. Jego kontakty z dziećmi były częstsze w okresie wakacji. Podczas większości spotkań małoletni spędzają czas w domu, z kolei w czasie wyjść np. do kina wchodzi na salę bez ojca.

Dowód: PIT-37 (k. 48-51), PIT/o (k. 52-54), projekt umowy najmu lokalu (k. 55-58), paragony, faktury, potwierdzenia przelewu (k. 159, 61-85, 92-96, 133-138), zaświadczenie o zarobkach (k. 60), umowa najmu lokalu (k.

88-91) przesłuchanie pozwanego (k. 99-100, 192-193), przesłuchanie informacyjne małoletnich powodów (k. 121), zaświadczenie o zatrudnieniu (k. 130), umowa pożyczki (k. 131-132),

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie oraz w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt I C 3104/10, nadto w oparciu o dowód z przesłuchania stron oraz świadka T. K..

Wskazanym wyżej dokumentom Sąd dał wiarę, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości ani mocy dowodowej a i Sąd nie znalazł podstaw do tego, by czynić to z urzędu. Zebranych dokumentom urzędowym i prywatnym Sąd przypisał znaczenie jakie wynika z art. 244 i 245 k.p.c.

Za wiarygodny Sąd uznał dowód z przesłuchania świadka T. K., albowiem złożone przez niego zeznania były szczere, logiczne i spontaniczne, nadto Sąd nie dopatrywał się w nich celowego zniekształcenia rzeczywistości. Świadek dostarczył przydatnych informacji umożliwiających ustalenie i zweryfikowanie stanu faktycznego w niniejszej sprawie, zwłaszcza w zakresie sytuacji finansowej matki powodów oraz relacji chłopców z pozwanym.

Przymiotem wiarygodności co do zasady Sąd obdarzył także dowód z przesłuchania N. M. i M. M. (3), albowiem złożone przez nich zeznania były szczere, logiczne i konsekwentne.

Sąd zważył co następuje

W rozpoznawanej sprawie małoletni powodowie działający przez matkę N. M. zgłosili żądanie zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz podwyższonych rent alimentacyjnych w kwocie 650 zł na rzecz małoletniego O. M. oraz w kwocie 550 zł na rzecz małoletniego M. M. (4), płatnych z góry do rąk N. M. do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia wniesienia pozwu, tj. od 24 marca 2017 r.

Zgłoszone żądanie zasługiwało jedynie na częściowe uwzględnienie.

Podstawą prawną powództwa o podwyższenie rent alimentacyjnych stanowił art. 138 k.r.o. w świetle którego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany bądź uchylenia Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt I C 3104/10

Przez zmianę stosunków w kontekście powództwa o podwyższenie alimentów rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotnie zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zwiększenie się możliwości zaspokajania tych potrzeb własnymi siłami.

Rozstrzygnięcie oparte na art. 138 k.r.o. wymagało zatem porównania stanu rzeczy istniejącego w chwili uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty na rzecz małoletnich powodów ze stanem rzeczy istniejącym na moment zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie. W szczególności konieczne było stwierdzenie, czy w badanym okresie czasu nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie rent alimentacyjnych ustalonych na rzecz małoletnich wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt I C 3104/10.

Okolicznością niesporną w niniejszej sprawie było to, że małoletni O. M. i M. M. (4) nie są jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, w związku z czym ich rodziców obciąża obowiązek alimentacyjny.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, od dnia uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt I C 3104/10 do dnia zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie istotnie wzrosły koszty utrzymania małoletnich powodów. Obecnie należy przeznaczyć większe kwoty na zakup żywności dla chłopców, odzieży i obuwia, środków czystości, a także wzrosty opłaty szkolne i koszt partycypacji w utrzymaniu mieszkania. Ponadto, na dzień zamknięcia rozprawy do usprawiedliwionych kosztów utrzymania dzieci Sąd zaliczył także usługi kosmetyczne, koszt zakupu biletu na komunikację miejską, dodatkowych wydatków związanych z uprawianiem sportu czy opłaty za telefon.

W chwili obecnej miesięczne koszty utrzymania małoletniego O. wynoszą 1 100 zł i składają się na nie: partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania (150 zł), koszt wyżywienia (500 zł), odzieży i obuwia (150 zł), środków czystości i usług kosmetycznych (50 zł), telefonu (50 zł), biletu miesięcznego na komunikację miejską (50 zł), opłaty szkolne (100 zł) oraz wydatki związane z uprawianiem sportu (50 zł).

Z kolei koszty utrzymania małoletniego M. wynoszą 1 000 zł miesięcznie, na co składają się: partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania (150 zł), koszt wyżywienia (450 zł), odzieży i obuwia (150 zł), środków czystości i usług kosmetycznych (50 zł), telefonu (50 zł), opłaty szkolne (100 zł) oraz wydatki związane z uprawianiem sportu (50 zł).

Odnosząc się do tak ustalonych wyżej kosztów utrzymania małoletnich powodów należy wskazać, że Sąd uznał ich ponoszenia za usprawiedliwione zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, w szczególności nie mogą być one uznane za zbędne lub wygórowane. Obaj małoletni powodowie od czasu uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty znacznie podrośli, z czym bezsprzecznie musiał wiązać się wzrost ich zapotrzebowania na żywność. Zważając na to, że O. M. jest starszy, Sąd przyjął na ten cel w stosunku do jego osoby kwotę 500 zł, natomiast wyżywienie młodszego M. kosztuje około 450 zł miesięcznie. Z kolei jak wynika z zasad doświadczenia życiowego, środki przeznaczane na zakup odzieży i obuwia, środków czystości czy przeznaczane na usługi kosmetyczne w miarę wzrostu młodej osoby rosną, i tym samym Sąd przyjął na ten cel uśrednione kwoty, jakie przeciętnie małoletni przeznaczają na w/w cele. Strona powodowa nie wykazała aby na w/w cele wydatkowane były kwoty ponad wskazane w zestawieniu kosztów wartości. Niewątpliwie za usprawiedliwiony należało także uznać wzrost środków przeznaczanych na opłaty szkolne, do których Sąd zaliczył także koszt wycieczek szkolnych. Małoletnie dzieci mają prawo uczestniczenia w tego typu przedsięwzięciach. Nie budziła wątpliwości Sądu zasadność przyjęcia wydatku O. M. na zakup biletu miesięcznego komunikacji miejskiej. Powód zmienił szkołę i z uwagi na jej położenie musi w tym celu samodzielnie korzystać z komunikacji miejskiej. Sąd uznał również za usprawiedliwiony wydatek w postaci opłat za telefon komórkowy. Nie budziła wątpliwości także zasadność uwzględnienia kosztów partycypacji w utrzymaniu mieszkania przypadających na małoletnich powodów. Mając na uwadze, że zarówno małoletni O. jak i M. uprawiają sport, wyjeżdżają na zawody, za konieczne należało uznać także wydatki związane z realizacją pasji chłopców, które zostały ustalone na kwotę po 50 zł miesięcznie na każdego z nich.

Kolejnym zagadnieniem, którym zajął się Sąd w niniejszej sprawie było porównanie możliwości zarobkowych pozwanego w badanym okresie czasu. Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, na dzień uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty na dotychczasowym poziomie M. M. (3) pracował na pełen etat za wynagrodzeniem 1 500 zł miesięcznie, nadto dorabiał uzyskując dodatkowy dochód w kwocie od 200 do 400 zł miesięcznie. Z kolei na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie M. M. (3) pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Sp. z o.o. za wynagrodzeniem zasadniczym 3 100 zł brutto. Dodatkowo korzysta z przysługujących pracownikom świadczeń takich jak zwrot za zakup wyprawki szkolnej dla synów oraz nieregularnie otrzymuje premie. W okresie od października 2016 r. do marca 2017 r. jego średniomiesięczny dochód netto wynosił 2 874,44 zł, na co istotny wpływ miały jednak dwie premie uzyskane w miesiącach listopad i grudzień 2016 r. Z kolei w pozostałych miesiącach średni podstawowy dochód netto pozwanego wynosi około 2 300 zł netto.

Z kolei na dzień uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty pozwany mieszkał z matką, której przekazywał 400 zł miesięcznie oraz spłacał kredyt w kwocie po 650 zł miesięcznie. W chwili obecnej mieszka wraz z partnerką i pasierbicą w wynajmowanym mieszkaniu za 1 300 zł miesięcznie. Opłaca połowę czynszu oraz wszelkie rachunki związane z mediami. Należy jednak w tym miejscu wskazać, iż na dzień wytoczenia powództwa koszt najmu wcześniej zajmowanego mieszkania był niższy o 100 zł. Pozwany zdając sobie sprawę z możliwości podniesienia rent alimentacyjnych na synów powinien przygotować się na taką ewentualność, w szczególności zaś nie powinien zwiększać swoich comiesięcznych stałych wydatków. Nadto przypadająca na niego część kosztów utrzymania mieszkania wynosi 1/3 wydatków. Nie można było przyjąć bowiem, by był on zobowiązany do utrzymania partnerki i jej córki. Na pozostałe koszty utrzymania pozwanego składają się: zakup wyżywienia (600 zł), lekarstw i usług kosmetycznych (40 zł), miesięcznego biletu na komunikację miejską (100 zł), odzieży i obuwia (100 zł) oraz środków czystości (100 zł). Dodatkowo spłaca on pożyczkę zaciągniętą na uiszczanie podwyższonych tymczasowych rent

alimentacyjnych. Z powyższego wynika, że w badanym okresie czasu niewątpliwie wzrosły koszty utrzymania powoda, jednak zdecydowanie polepszyły się także możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji. Sąd nie uwzględnił w/w zestawieniu kosztów zakupu i utrzymania psa, gdyż pozwany mając w pierwszej kolejności obowiązek utrzymania synów nie powinien był obciążać budżetu domowego dodatkowymi obciążeniami, które niewątpliwie do niezbędnych nie należą. Zakup psa miał na celu sprawienie przyjemności córce partnerki pozwanego, a małoletni powodowie mają z nim sporadyczny kontakt, a przede wszystkim pilniejsze i niezaspokojone potrzeby.

Pozwany w chwili obecnej utrzymuje zróżnicowany kontakt z małoletnimi powodami – w znacznie większym zakresie spotyka się z młodszym synem M. niż starszym O.. Jak wynika jednak z przeprowadzonego informacyjnego przesłuchania małoletnich, nie mają oni w żaden sposób utrudnianych kontaktów z ojcem i mogą regularnie się z nim widywać. Relacje ojca ze starszym synem są trudne, a co za tym idzie częstotliwość ich spotkań jest znacznie niższa, jednak Sąd ma na uwadze wiek chłopca i związaną z tym możliwość buntowniczego podejścia do relacji dziecka z rodzicami. Nie mniej jednak, to na ojcu jako rodzicu spoczywa obowiązek utrzymywania pozytywnych relacji z wszystkimi dziećmi, którego to obowiązku nie może przerzucać na dziecko lub usprawiedliwiać się jedynie okresem dojrzewania syna.

Należy w tym miejscu także wskazać, iż w niniejszej sprawie poprawie uległa także sytuacja finansowa matki małoletnich powodów. Ma ona stałą pracę, otrzymuje regularnie wynagrodzenie i premie oraz otrzymuje alimenty na najmłodszego syna E. w kwocie 520 zł miesięcznie. Nadto pozostaje w związku z T. K., który regularnie co miesiąc wspomaga ją finansowo.

Mając na uwadze całokształt przytoczonych okoliczności Sąd uznał, że pozwany winien łożyć na utrzymanie synów renty alimentacyjne w wyższych niż dotychczas kwotach. W badanym okresie czasu wzrosły bowiem zarówno usprawiedliwione koszty utrzymania małoletnich powodów, jak również możliwości zarobkowe pozwanego. Nie mniej jednak należy pamiętać, iż górną granicę obowiązku alimentacyjnego stanowią zawsze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji.

Sąd przyjął, iż pozwany może i winien uiszczać podwyższoną rentę alimentacyjną na rzecz O. M. w kwocie 550 zł oraz na rzecz M. M. (4) w kwocie 500 zł miesięcznie, co stanowi połowę wydatków związanych z ich utrzymaniem.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1. wyroku.

Powództwo w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu, jak w punkcie 2. wyroku.

Zważając, że pozwany przegrał w 2/3 proces, Sąd w punkcie 3. wyroku, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążył go proporcjonalnie kosztami procesu tj. w 2/3 i zasądził od niego z tego tytułu na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu kwotę 180 zł oraz na rzecz powodów kwotę 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Z kolei strona powodowa była ustawowo zwolniona z ponoszenia kosztów sądowych w sprawie o podwyższenie alimentów.

W punkcie 4. wyroku na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie 1. Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Agata Marszałek